

Alfa a Omega

Zpravodaj Farního sboru
Československé církve evangelické
v Praze 5 - Smíchově

Úvodník

„...je jako svíce, svítící v temném místě, dokud se nerozbrěskne den a jitřenka vám nevzejde v srdci.“ (2 Pt 1,19)

Milí výrobci lamp, lucerniček a lampiček. Hvězd, hvězdiček, sluníček a bludiček. Všichni ti, kteří nějaké to světlo vyrábíme a také se za jiným světlem honíme. Světlem, které by konečně vše kolem nás rozsvítilo, prozářilo a prohrálo. Světlem, které by bylo oslepující jako světlo vášně milenců. Světlem, které by samotné bylo podobné vášni studenta malby, sklánějícího se dlouho do noci nad svým prvním velkým plátnem. Světlem, které roste jako radost a nadšení obchodníka nad rostoucím ziskem výhodně prodaného zboží. Roste jako radost zahradníka nad zelenými lístečky vyrážejícími z černé země. Světlem, které je sto nás vrhnout do beznadějně ztraceného boje s nespravedlností anebo klidně do jakéhokoli boje, ve kterém můžeme ztratit vše, abychom vše získali. Světlem v očích dítěte hřejících naše křehké staré kosti. Světlem, které mění přžívání na život samotný.

Milí výrobci lamp, lucerniček a lampiček. Hvězd, hvězdiček, sluníček a bludiček. Mezi všemi těmi světly na nebi i na zemi vzešla hvězda. Jiná než všechny ostatní. Hvězda, která je jak svíce svítící na temném místě. Hvězda, která má moc přinést světlo dne doprostřed našeho srdce. Radujme se! Ale nejenom to: *„...také vynaložte všecku snahu na to, abyste ke své víře připojili ctnost, k ctnosti poznání, k poznání zdrženlivost, ke zdrženlivosti trpělivost, k trpělivosti zbožnost, ke zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku. Máte-li tyto vlastnosti a rozhojňují-li se ve vás, nezstanete v poznání našeho Pána Ježíše Krista nečinní a bez ovoce.“ (2 Pt 1,5–8)* Tak překvapivě připomíná důsledky přijetí vánoční zvěsti Petr. Přijmout Vánoce, poznávat narozeného Krista, znamená také přijmout cestu, která začíná ctností a vede mimo jiné přes zdrženlivost a trpělivost až na místa, kde my samotní budeme darem. Účast na této Bohem uspořádané oslavě narozenin vypadá najednou daleko náročněji. Asi to bude tak jako kdysi, že na oslavu dorazí jen Ti, kteří na tu cestu za hvězdou vůbec vykoučí.

Přeji Vám odvážnou adventní cestu, která končí vánoční oslavou.

Maroš Klačko

Vážení čtenáři

předminulé (tj. předprázdninové) číslo *Alfy* a *Omegy* se důkladně věnovalo připravované anketě, v níž se měli členové sboru i další zájemci vyslovit k zamýšlenému projektu rekonstrukce našeho chrámového interiéru; k výsledkům ankety i k celému tématu vůbec se toto číslo našeho sborového časopisu vrací.

O výsledku ankety referuje sestra Vyrželová; její článek si rovněž všímá komentářů, v nichž hlasující měli možnost se podrobněji vyslovit k problémům, jež by měla rekonstrukce řešit, i k podobě rekonstrukce samé. Některé z těchto komentářů, podobně jako diskusí, které se problémem zabývaly, se vyznačovaly citovým zaujetím. To zajisté svědčí o živém vztahu věřících k našemu stánku Páně; někdy to však mohlo budit dojem, jako by daný problém dělil účastníky bohoslužeb div ne na dvě strany barikády. – Anketa vyjádřila převažující vůli hlasujících hledat nové řešení problémů, které ovšem nezmizely; o nich se teď musí jednat dál, a to co možná věcně a bez emocí. V tomto duchu se vyslovují dva články k stěžejním problémům, jež měla rekonstrukce řešit především, totiž k vytápění chrámových prostor a k jejich akustice.

Výsledek ankety rovněž ukázal, že aktuálním potřebám sboru i péči o jeho majetek by mělo věnovat pozornost i aktivní zájem co nejvíc z nás členů sboru a návštěvníků bohoslužeb. Už v minulém čísle našeho sborového časopisu jsme naléhavě prosili čtenáře tohoto listu, aby se na něj obraceli se svými podněty, připomínkami i dotazy. (Konečně jsme umístili na stolek s tiskem i schránku na psané podněty redakční radě.) Rozumí se samo sebou, že s jakýmikoli otázkami se můžete obracet přímo na br. faráře nebo na členy staršovstva.

Rádi upozorňujeme i na rozhovor br. faráře Klačka s Adamem Rutem, členem zapsaného spolku *Sepětí*, podněcujícího veřejný zájem o sledování aktuálního dění v Praze 5 především v jeho ekologických souvislostech a inspirujícího obyvatele obvodu k vyššímu zájmu o podíl na rozhodování o těchto věcech. A snad vás potěší i zpráva ses. Vyrželové o tom, jak přibývá nejmladších členů našeho sboru v kategorii miminek.

Jan Horálek

Anketa o rekonstrukci našeho chrámu podle návrhu architektky Hany Seho

Na základě hlasování sborového shromáždění bylo staršovstvo našeho sboru pověřeno uspořádáním ankety, ve které by se mohli členové i nečlenové sboru vyjádřit k již schválenému projektu rekonstrukce našeho chrámu podle návrhu architektky Hany Seho. Staršovstvo zadání sborového shromáždění splnilo a o prázdninových měsících tato anketa proběhla. Tématice rekonstrukce bylo také věnováno i předminulé číslo Alfý Omegy, aby se k této otázce mohlo vyjádřit podle svého nejlepšího vědomí co nejvíce lidí. Anketa byla ukončena v neděli 11. září ve 12:00 hodin. Její výsledky byly 14 dní poté vyvěšeny v chrámové předsíni, takže předpokládám, že o výsledku ankety převážná část našeho sboru již ví. Přesto bych vás ráda seznámila o výsledku ankety i touto cestou.

Ankety se účastnilo celkem 64 hlasujících; z toho členů sboru bylo 55, devíti hlasy se v anketě vyslovili i nečlenové sboru. Celkový výsledek ankety je takový, že 47 hlasujících se vyjádřilo pro hledání jiného řešení rekonstrukce a 17 hlasujících návrh architektky Hany Seho podpořilo. Ze 47 hlasů pro jiné řešení bylo pět hlasů nečlenů a 42 hlasy členů sboru. Ze 17 hlasů pro podporu projektu byly čtyři hlasy nečlenů a 13 hlasů členů našeho sboru.

Jak si vybavíte, v anketním lístku byla možnost přidat svůj komentář k vlastnímu hlasování. A právě s nimi bych vás ráda seznámila. Pro nás to byly cenné informace, kterými jste vyjádřili svůj názor a pohled na celou situaci.

K variantě pro uskutečnění projektu architektky Hany Seho se nesešlo mnoho komentářů. Jeden z hlasujících vyzdvihl nepoměr velikosti prostoru kostela a počtu lidí na bohoslužbách, který v něm vzbuzuje stísnující pocit, a řešení architektky H. Seho by mohlo vést k větší blízkosti. Jeden člen našeho sboru poukazoval na nutnost rekonstrukce chrámové předsíně a přemístění pohoštění z blízkosti toalet. Jedna členka sboru se vyjádřila v tom smyslu, že situací kolem rekonstrukce našeho chrámu se sbor i staršovstvo zabývá již dlouho a že v současné době je projekt předchozím staršovstvem schválen a měla by se tedy podle něj rekonstrukce provést. Jeden hlasující vyjádřil prostou podporu.

Většina členů i nečlenů sboru, kteří se v anketě vyjádřili pro hledání jiného řešení rekonstrukce našeho chrámu, si přeje zachování stávajícího jedinečného interiéru našeho kostela v současné podobě. Někteří si dokonce přejí prohlásit náš kostel za národní kulturní památku, někteří chtějí rekonstruovat kostel do původní podoby. Návrh rekonstrukce podle projektu H. Seho někteří považují za plýtvání penězi a někteří jsou pro levnější, skromnější, citlivější a praktičtější řešení rekonstrukce. Řešení akustického problému našeho kostela se obecně považuje za důležité s tím, že někteří vidí řešení v lepším vyškolení řečníků. Někteří členové

sboru preferují pouze realizaci nutných oprav v kostele. K rekonstrukci topení se příliš hlasujících nevyjádřilo, někteří ji však vůbec nepovažují za důležitou a někteří jsou dokonce proti rekonstrukci topení a rozhodně nesouhlasí s vedením topení v podlaze. Na návrhu architektky H. Seho se některým nelíbí nápis v přední části kostela, řada lavic po stranách kostela, absence kazatelny a ztížený přístup k oknům. Jiní, i když nepodpořili současný návrh, zase souhlasí pouze se dvěma řadami lavic. Celkově se návrh architektky Seho nesetkal s podporou, někteří ho považují za esteticky nezdařilý. Několik členů sboru by uvítalo změnu chrámového koutu s křtitelnicí.

Takže vidíte sami, že je opravdu o čem přemýšlet a co řešit. Na základě výsledků této ankety staršovstvo hlasováním upustilo od realizace rekonstrukce našeho kostela podle návrhu architektky Hany Seho. Stojíme tedy na počátku a je nutné hledat jiná řešení.

Já věřím, že se staršovstvu podaří dobře informovat sbor o všech potřebných a důležitých krocích, že se podaří vytvořit prostor pro plodnou diskusi a že se sbor do této debaty zapojí. Všichni přece chceme totéž – cítit se v našem kostele dobře.

Marcela Vydrželová

Proč rekonstrukce topení v našem chrámu

Přemýšleli jste někdy, co vše se skrývá za teplem v našem kostele? Co vše to obnáší a kdo se o tento náš komfort stará?

Topení v našem kostele je staré 25 let, což znamená, že dosluhují kotle i radiátory a že může kdykoliv dojít k havarijnímu stavu, čemuž je samozřejmě dobré předejít. Pokud by se zachovával stávající způsob vytápění kostela, byla by nutná poměrně vysoká finanční investice na výměnu vnitřků dvou kotlů a s tím související vyložkování komína. Tato možnost však neřeší problém starých radiátorů.

Spotřeba na vytápění je pro oba kotle dohromady 9 m³ plynu na hodinu. Vytopení kostela na jednu neděli na 17 až 20 °C v současné době stojí v zimě cca 60 000,- Kč a trvá přibližně 18–20 hodin. Na jaře a na podzim vytopení kostela na stejnou teplotu stojí na jednu neděli přibližně 700,- Kč a trvá asi 8–10 hodin.

Tento současný způsob vytápění našeho kostela je opravdu finančně neefektivní. Proto hledáme jiné způsoby, jiná řešení. I proto bylo navrženo přímé vytápění do lavic. S podlahovým topením, které se vine jako had pod celou podlahou a takto vytápí celý prostor, to nemá vůbec nic společného.

Navrhované topení by sice také muselo být pod parketami, ale trubky topení

by byly vedeny v kanálku přímo pod lavicemi. Topit by se mohlo začít přibližně tři hodiny před bohoslužbami, potom samozřejmě během bohoslužeb. Toto teplo bude sálat zespodu přes nohy, na naše pozadí a záda. Takže se dá říct, že by se nevytápěl prostor, ale teplo by bylo zacíleno přímo na nás. Takovéto vytápění mají například u Salvátora a ve Střešovicích. Sama jsem takhle v teple seděla rok u Salvátora a musím říct, že mi bylo příjemně a že jsem byla spokojená.

Tento způsob vytápění našeho kostela by však také znamenal zásah do stávající podlahy. A vidíte, jak vše souvisí se vším. Proto je nutné dopředu vědět, zda budeme mít v našem kostele dvě nebo tři řady lavic. Je skutečným nesmyslem pustit se do rekonstrukce topení bezhlavě a bez vyřešení této otázky. I proto se přišlo s návrhem celkového řešení rekonstrukce našeho chrámu.

Jak již víte, nyní jsme zase na začátku. Pojdme spolu nejen o těchto otázkách mluvit. Na navrhovaný způsob vytápění našeho kostela si můžete sehnat reference nebo se můžete do takto vytápěných kostelů přímo posadit. Toto topení by uspořilo asi 50 % nákladů na vytápění kostela. O tom jistě stojí za to uvažovat.

V případě jakýchkoliv dotazů na současné vytápění kostela se můžete obrátit na Ladislava Wagnera. Ten se o naše teplo stará, velmi odpovědně a velmi dobře. Děkujeme.

Marcela Vydrželová a Ladislav Wagner

Akustika našeho chrámu

Byl jsem vyzván, abych se vyjádřil k akustice našeho chrámu. Nejsem specialista na tento obor, ale ve své profesi hudebníka jsem na akustice prostředí, ve kterém pracuji, značně závislý. A to jak při koncertech a zkouškách orchestru a komorních souborů, tak při výuce a nácvičku ve škole (HAMU). Mám i více než třicetileté zkušenosti s účinkováním v mnoha kostelích. Rovněž jako řadový účastník bohoslužeb jsem navštívil různé prostory. Troufám si proto tvrdit, že můj posudek je objektivní: akustika našeho chrámu je špatná.

Jakkoliv si autora projektu chrámu a donátora stavby, pana stavitele Filipa Křížka velice vážím, je evidentní, že se akustikou příliš nezabýval. Široká stropní klenba má za následek efekt „nádražní haly“. Tenkrát to nemuselo vadit, neboť většinu nežádoucího dozvuku a odrazů pohltila lidská těla ve zcela zaplněném kostele. Že to ale problém je při kostele prázdném (nebo takřka prázdném – při bohoslužbách), zjistíte snadno. A nemusíte k tomu být odborníkem. Stačí, když si stoupnete před kazatelnu a tlesknete. Intenzivní dozvuk je dlouhý 4 sekundy, slabý dozvuk ještě několik vteřin navíc. (Dočetl jsem se, že pro veřejné prostory

s kombinovaným využitím – slovo, hudba – stanoví státní norma dozvuk v délce 1,2 sekundy.) To je ale jen část problému. Příliš suchá, „studiová“ atmosféra by nedávala slovu a hudbě prostor a vznešenost, které v kostele očekáváme. U nás ale dochází k mnoha nežádoucím odrazům zvuku, které způsobují, že slyšíte vše několikrát těsně po sobě, takže rychlé pasáže v hudbě přestávají být srozumitelné stejně jako mluvené slovo. Navíc vzniká efekt „tunelu“. Při tlesknutí uslyšíte i sérii odrazů kovového zabarvení zvuku. Něco jako kdybyste mluvili do pružiny. Tento jev značně deformuje barvu zvuku. Použití zesilovacího systému v současné podobě je vytloukání klínu klínem. Zesílení musí být místně tak silné, aby přehlušilo nežádoucí dozvuky a odrazy, kterých je však v důsledku zesílení o to více. Výsledkem je pouze zvuk velmi silný, nikoliv čistý.

Diskuse o potřebě či nepotřebě stavebních úprav chrámové prostory neprobíhá pouze věcně. Zjitřené emoce svědčí o tom, že máme k této prostora osobní vztah, což je jistě veskrze pozitivní. Nebezpečné se to stává v okamžiku, kdy pro podporu svého názoru, týkajícího se jedné složky celého problému, šmahem zavrhneme řešení zbývajících částí. Konkrétně: Předpokládám, že většina účastníků této debaty, včetně těch, kteří bytostně nesouhlasí s výtvarnými změnami, se kterými počítal projekt rekonstrukce, nemá nic proti tomu, aby v našem kostele bylo lépe rozumět mluvenému slovu i hudbě. Nicméně od některých z nich jsem zaslechl, že žádný problém tu neexistuje – topení zatím drží a šetřit není potřeba, akustika je vynikající (doslova tak jsem to slyšel). Jistě, můžeme rezignovat s poukazem na to, že doposud jsme to zvládali, tak proč ne nadále. Není to úplně pravda – kdybychom byli skutečně spokojeni, neexperimentovali bychom s různým typem ozvučení. Neměnili bychom umístění reproduktorů a neutráceli za složité, procesorem řízené zesilovací systémy. Nejlépe je slovu rozumět, když sedíte v první lavici a mikrofony jsou vypnuté. Stačilo by tedy, kdybychom se nerozmisťovali po celém chrámu, ale soustředili se do prvních lavic. Obávám se ale, že to neprojde. Částečně k tomuto řešení směřovalo i zamýšlené nové uspořádání lavic, které by nás přimělo sedět více pohromadě. Argument, že dobrému řečníkovi rozumět je, vychází sice z reálné zkušenosti, nicméně nenabízí žádné reálné řešení. Další návrh – „musíme se soustředit na to, aby náš kostel byl stále plný, pak bude akustika dobrá“. To jistě platí, ale o to snad usilujeme i bez ohledu na akustiku. Bohužel nepřilíh úspěšně.

Můj názor je, že problémy tu jsou a je třeba je řešit. A řešení by mělo být komplexní minimálně na úrovni vize. Realizace postupná, s využitím částí zamítnutého projektu, pokud je to právně možné. – Současný topný systém je za zenitem své životnosti a může nás kdykoliv zradit. Topení v lavicích je nesrovnatelně efektivnější, čili nabízí mnohem větší komfort při nižších nákladech. – Uspořádání lavic neodpovídá současné poptávce. Navrhovaná změna soustředí obvyklé množství posluchačů do prostoru, ve kterém je slyšitelnost mnohem lepší. Navíc

nabízí slavnostní příchod středovou uličkou. – Nevyhneme se aplikaci akustických prvků. Minimálně na zadní stěně a zábradlí kůru, které svým vypouklým tvarem také zvuk tříští. Účinnější by samozřejmě byl akustický obklad nebo jiný typ akustické úpravy stropu. Ten je však nejchoulostivější z hlediska změny estetického působení chrámu.

Těším se na konkrétní návrhy těch, kdo v anketě hlasovali pro hledání jiného řešení. Doufám a věřím, že společně najdeme cestu, jak pokračovat.

S bratrským pozdravem

Daniel Mikolášek

P. S.: Přiznám se, že jsem se s navrhovanou změnou charakteru prostoru dlouho vyrovnával. Nebylo mi příjemné, že bych se měl rozloučit s tím „svým“ kostelíkem, ve kterém už se cítím „jako v obýváčku“. Časem jsem ale dospěl k tomu, že přece jen nejsem architekt a rozhodl se svěřit do rukou povolanejších a čekat, jestli budu zklamán nebo nadšen. Plánovaná změna vzhledu by byla skutečně zásadní. Možná by se k nám jezdili lidé dívat na zajímavý moderně pojatý prostor, ve kterém by hlavním prvkem bylo působení světla. Možná bych byl z výsledku zděšený. Teď už se bát nemusím. Těšilo by mě však, kdybychom byli schopni projevit alespoň podobnou míru odvahy jako naši předci, kteří se zasloužili o to, že se máme kde scházet. D. M.

Tři otázky Adamu Rutovi

Adam Rut, občan Prahy 5, je projektový manažer Otevřené společnosti, ve které se věnuje právu na informace, člen nově vznikajícího spolku „Sepětí, z. s.“ zaměřeného na životní prostředí v Praze 5 a zvyšování účasti místních obyvatel na rozhodování.

Prosím, představte krátce spolek Sepětí!

Spolek Sepětí jsme založili, protože místní radnici nikdo systematicky nehlídá. Měli jsme a máme podezření, že v určitých případech zastupitelé městské části nezodpovědně hospodaří s prostředky jim přidělenými. Spolek je jednou z možností, jak vstupovat do rozhodovacího procesu, jak čitelně povzbuzovat lidi, aby také radnici sledovali a aby se aktivně rozhodování účastnili. Nestačí totiž jen kritizovat, ale rovněž ke kritice připojit pozitivní alternativu. Sepětí vzniká hlavně jako reakce na podivné praktiky radnice ve vztahu k projektu ruského kola.

Mohl bys o tomto projektu říci něco víc a vysvětlit, co považujete za problematické?

Smíchovská náplavka je důležitým místem setkávání. Postoj radních k tomuto místu ukazuje, jaké jsou jejich priority při řízení Prahy 5. Už samotné nabídkové řízení

na pronájem plochy neprobíhalo ideálně. Záměr byl na úřední desce uveřejněn po dobu 15 dnů, což je sice zákonem uložená minimální lhůta pro zveřejnění takové nabídky, avšak naprosto nedostačující na přípravu a předložení seriózního projektu potenciálním zájemcem. Pro pronajmutí tak zásadního prostoru radní nepovažovali za důležité přizvat ani veřejnost k diskusi, ani oznámit záměr na internetových stránkách. Výběrové řízení vyhrál jediný přihlášený, totiž firma Timsbury Capital, s. r. o., která vznikla 2 týdny před zveřejněním soutěže, a to se základním vkladem 12 000,- Kč. Jejím jediným vlastníkem je Ing. Jiří Havrda, který nemá žádné zkušenosti s projektem podobného typu a není jasné, kde získal prostředky, které mu umožní investici v minimální výši 200 mil. korun, ke které se společnost ve smlouvě zavazuje. Městská část Praha 5 se vystavila pokutě, která se může vyšplhat až na stovky milionů v případě, že se projekt nebude realizovat z důvodů na straně městské části. Na druhé straně je příjem ve výši 60 000,- Kč za měsíc, což je směšné, když se předpokládané tržby můžou pohybovat kolem 150 mil. ročně. Nechme si ještě kalkulačku v ruce. Na místě stojí nedávno vybudovaný sportovní park, který stál městkou část 6 milionů korun. Tahle částka se bude městu z nájmu vracet 10 let. Dalším problematickým místem je rozhodčí doložka. To znamená, že v případě sporu nebude rozhodovat běžný soud.

Projekt je také nedomyšlen po stránce logistické a chybí jakékoli vyjádření k infrastruktuře. Už teď jsou ulice kolem přeplněny auty. Nabízí se otázka, kolik by musela Praha 5 investovat do řešení situace. Starosta podepsal smlouvu na 20 let, která je podle mě v rozporu s dobrými mravy. Bohužel dle současné platné právní úpravy nemají obyvatelé Prahy 5 možnost smlouvu v občanském sporu napadnout.

Je šance daný proces zvrátit?

Jak jsem řekl, neexistuje právní úprava, která by umožňovala místním zpochybnit platnost smlouvy uzavřené městkou částí. Šance na zastavení projektu a vyhnutí se stamilionovým sankcím je ale celkem reálná – projekt můžou zastavit například památkáři díky dodatku ke smlouvě, který pod politickým tlakem starosta Klíma ke smlouvě přidal. Podle něho smlouva zaniká v případě, že investor nezíská potřebná povolení a razítka do 1. listopadu 2017.

Je ovšem i pro budoucí případy dobře, že se starosta i radní dostali pod tlak obyvatel, médií a dalších organizací, jako je Transparency International, a samozřejmě opozičních zastupitelů. Pomůže také podepsání petice, která umožní přinést a znovuotevřít téma na jednání zastupitelstva. Radní se totiž aktivně vyhýbají diskusi s veřejností. Je dost možné, že daný projekt je jenom špičkou ledovce – přístupu radních k veřejným statkům. Zdá se očividné, že s tímhle zastoupením Praha 5 nebude místem pro občany, ale pro vybrané investory. To máme šanci změnit v příštích volbách.

Kontakt: adamrut@seznam.cz

Ptal se Maroš Klačko

Děti v našem kostele

Já nevím, jestli se to zdá jen mně, ale já mám pocit, že se náš sbor rozšiřuje. A k mé radosti se rozrůstá také o naše nejmenší, o děti. Náš sbor navštěvuje již delší dobu Markéta Tabery, která zde prožila svoji svatbu a nyní na bohoslužby chodí již se svým synkem Ondráškem. 6. listopadu jsme měli tu čest být přítomni křtu Matouška Smolíka, a tím ho přivítat za nového člena našeho sboru. Eva, Tomáš i Matoušek jsou velmi často přítomni na bohoslužbách. Nedávno jsme také uvítali několik nových rodin. Mezi nimi i rodinu Michalovu, maminku Lucku se třemi krásnými holčičkami Rozárkou, Toničkou a Fanynkou. A věřím, že se brzy seznámíme i se čtvrtou krásnou dceruškou, dvouletou Josefínkou, i s jejich tatínkem.

A právě proto, aby měly naše nové i stávající maminky s dětmi svůj nerušený prostor pro sledování bohoslužeb, staršovstvo rozhodlo o zřízení místnosti pro maminky s nejmenšími dětmi. Přemýšleli jsme spolu s maminkami o tom, které místo v našem chrámu bude pro tyto účely nejvhodnější, a dospěli jsme k názoru, že to může být místnost nedělní školy na kůru. Maminky našich nejmenších se domluvily na vybavení nové místnosti podle potřeb svých ratolestí, takže nyní se řeší vybavení místnosti přebalovacím pultem. A aby mohly maminky u svých dětí poslouchat bohoslužby, byla místnost ozvučena, což zařídil náš sborový bratr Hugo Švec. Nyní se maminky již ve své místnosti setkávají a snad jsou spokojené.

Tím ovšem vyvstala otázka, do jakých prostor přesunout nedělní školu se staršími dětmi. Moc možností na výběr jsme neměli. Po debatě se všemi učiteli nedělní školy staršovstvo rozhodlo o přesunutí nedělní školy do sborové místnosti. Sborovou místnost si pro účely setkávání nedělní školy vybavili sami učitelé s pomocí sborového bratra, děkujeme mu. V současné době je místnost vybavena nástěnkami, které nám pověsil Láďa Wagner, za což mu také děkujeme. Dále přibyla síť na připevnění dětských výtvarů. Podle tradice si děti budou zapalovat svíčku a nově se také budou holky i kluci starat o své dvě rostliny – tlustice, známé i jako strom života, které si budou takto pěstovat od malinkých výhonků.

Do nedělní školy půjdou děti vnitřkem kostela, takže budou odcházet předními dveřmi vlevo od kazatelny. K odchodu budou děti vyzvány farářem, čímž bude na tuto skutečnost upozorněn i sbor. Nově bude setkání učitelů a dětí trvat až do konce bohoslužby. Na večeri Páně se však učitel a děti budou vracet do kostela, abychom byli všichni spolu.

Hlavně učitelky nedělní školy měly trochu obavy, aby se dětem v novém prostoru líbilo. Snažili jsme se pro to udělat vše, co nás napadlo. Ostatní už je na nás, na učitelích.

Doufám, že se u nás ve sboru budou cítit dobře všechny děti, maminky a samozřejmě i my ostatní. Mně osobně se v našem sboru líbí. A vám? Napište nám.

Marcela Vyrželová

Jednou větou

Každý měsíc zasíláme výtěžek z jedné bohoslužební sbírky na jiný projekt Diakonie. Na základě došlých žádostí o dar staršovstvo rozhodlo věnovat sborům v Novém Městě pod Smrkem a sboru v Úštěku částky 15 000,- Kč a dále věnovat částku 5 000,- Kč na provoz Evangnetu. Staršovstvo rozhodlo o přesunutí nedělní školy do sborové místnosti. Místnost na kruchtě bude během bohoslužeb sloužit především pro matky s malými dětmi. Společně s organizacemi Člověk v tísni, Sannanim, gymnáziem Na Zatlance, Městskou knihovnou v Praze 5 a ZŠ U Santošky náš sbor vytvořil platformu Sousedění, účelem které je spolupráce a účast na projektech ve veřejném prostoru a zlepšování sousedských vztahů kolem parku Na Skalce a okolí.

mk

„Naši“ prezidenti aneb o dělení lidu

Nedávno uskutečněným volbám prezidenta USA předcházela předvolební kampaň, která na americké poměry nebyvale rozdělila společnost. Paralelně s ní gradovala u nás diskuse o našem prezidentovi, jež chvílemi rovněž jako by přecházela v kampaň – a rovněž citelně dělí společnost naši. A co je v obou těchto rozdělených či štěpících se societách společné, je nejen nesmiřitelnost názorů sporných stran, ale také nevybíravost urážek, jakými se navzájem častují. Snad nikdy v moderních dějinách obou zemí nebyl příkop mezi dvěma názorovými stranami tak hluboký, a hlavně tak důkladně nedělil skoro celou společnost. Ta šíře, společná pro nás i pro Američany (Ó, kéž bychom s nimi tak široce sdíleli něco ušlechtilějšího!), jistě souvisí s tím, že se týká prezidentů (buď je někdo pro, nebo proti), a ovšem toho, že v obou zemích je volba prezidentů veřejná.

A co je rovněž zajímavé: v obou zemích se velkou měrou a silně jednostranně angažovala tradiční média – tisk, rozhlas a televize: přes 80 procent (!) z nich hájila názory, jejichž nositelé se považují za liberály, kteří si váží vzdělání a své názory formují (alespoň podle vlastních soudů) především rozumem, nikoli citem. Což pochopitelně druhou stranu dráždí. Proto je možná lepší nezúčastňovat se těchto sporů veřejně: dokonce i kdybychom přitom vyzývali k věcné a zdvořilé diskusi, svou účastí v debatě poznamenané urážkami či dokonce sprostotou se sami ušpiníme.

Zato bych rád připomněl něco jiného: nedávno jsme si připomněli 27 let od chvíle, kdy se k nám začala vracet svoboda, občanská kuráž a demokracie. Aťsi jsme nespokojeni s čímkoli, přiznejme, že předtím nám bylo neskonale hůř než dnes; a přece jsme se mezi sebou neužírali urážení a nenávisť. Ty také nevedou než k prohrám. Tenkrát však jsme dokázali i vítězit! Jak? Humorem!

A i když ta slova v latině moc nesouvisí, napadá mi i slůvko humanita. „Mravním základem vši politiky je humanita – a humanita je náš program národní,“ tvrdí před více než 120 lety T. G. Masaryk ve Světové revoluci. A hned připomíná nejen nám, kteří se hlásíme ke křesťanství: „... a humanita není než láska k bližnímu.“ K tomu dodává: „I Ježíš žádá milovat bližního jako sebe samého.“ Neškodí si to připomínat – a nejen na prahu adventu.

Jan Horálek

Dvě časové anekdůtky

Vánoční (z časů předlistopadových)

Víte, jaký je rozdíl mezi socialistickou ženou a panenkou Marií? Prý žádný: obě mají doma chlév, dítě v jeslích a nad tím vším hvězdu.

Prezidentská (ze žhavé současnosti)

Vše je někdy poprvé. Tentokrát se věru prvně stěhuje americký miliardář do státního bytu, který nota bene před ním obývala černošská rodina.

jh

Kalendárium na advent a Vánoce

4.12.	9:30	Bohoslužby s večeří Páně
4.12.	15:30	Sdílení zážitků z cesty do Izraele – A. Kratochvíl
12.12.	18:00	Sborová večeře & čtení vánoční povídky Stalo se v Hürtgenwaldu
13.12.	19:00	Pražská kantiléna – koncert
15.12.	18:00	Zajíc v sedmém nebi – loutkové představení pro děti i dospělé
17.12.	14:00	Generálka dětské vánoční hry
18.12.	9:30	Bohoslužby s dětskou vánoční hrou
24.12.	15:30	Štědrodenní nešpory – T. N. Koutník, A. Michna, jazz a další
25.12.	9:30	Bohoslužby s večeří Páně
1. 1.	9:30	Bohoslužby s večeří Páně

Alfa a Omega

Vydává třikrát až čtyřikrát do roka Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Na Doubkové 8, 150 00 Praha 5 - Smíchov
Telefon: 251 564 204 Web: smichov.evangelnet.cz E-mail: smichov@evangelnet.cz Bankovní spojení: 2300335514/2010
Rediguje redakční rada ve složení: Jan Horálek (vedoucí), Maroš Kláčko, Aleš Kratochvíl, Martin Pícek (grafika), Marcela Vydrželová.
Jazyková korektura Libuše Masarová